

dette skønnes ubilligt, foreslås bestemmelsen i tjl. § 93, stk. 2, suppleret således, at der åbnes mulighed for, at den af ægtefællerne, der faktisk oppebærer den største pensionsgivende lønning, modtager fuldt regulerings-tillæg, medens den anden ægtefælle oppebærer nedsat tillæg.

Til § 6.

Dyrtidstillæget til finanslovhonorarerne har hidtil gennem en længere årrække som overvejende hovedregel været reguleret med 5 pct. for hver 3 portioners stigning eller fald i reguleringstillæget, idet fornøden bevilling i de enkelte tilfælde har været søgt ved finanslov eller tillægsbevillingslov.

Da det må anses for rimeligt og hensigtsmæssigt, at der etableres en automatisk dyrtidsregulering af de omhandlede honorarer, foreslås der fastsat en dyrtidsregulator, overensstemmende med den hidtidige praksis, idet man som udgangspunkt har taget det samlede reguleringstillæg og midlertidige løntillæg for en pensionsgivende lønning i intervallet 1 500—2 999 kr.

Til § 7.

Igennem adskillige år har visse af de i tjenestemandsløven hjemlede bestillingstillæg været dyrtidsreguleret med samme procentbeløb som finanslovhonorarerne.

Da der ikke ud fra rationelle synspunkter lader sig opstille nogen skarp sondring mellem de forskellige kategorier af bestillingstillæg, og da den siden 1946 stedfundne lønudvikling har medført, at de øvrige af de bestående bestillingstillæg ikke står i noget rimeligt forhold til den dyrtidsregulerede del af lønnen, foreslås der for disse bestillingstillægs vedkommende indført en automatisk dyrtidsregulering med 1. april 1946 som udgangspunkt.

De samlede merudgifter ved gennemførelsen af nærværende lovforslag vil for finansåret 1952—53 andrage ca. 42 mill. kr. og for finansåret 1953—54 ca. 66 mill. kr.